

Punjab State Electricity Board v. The Presiding Officer, Labour 1
Court, Patiala and another (N. K. Sodhi, J.)

ਉਸੇ ਦਿਨ ਤੋਂ ਜਦੋਂ ਬੋਰਡ ਦੁਆਰਾ ਉਸਦਾ ਸਰੀਰਕ ਟੈਸਟ ਕਰਵਾਇਆ ਗਿਆ ਸੀ, ਉਸ ਦਿਨ ਤੋਂ ਡਰਿਆ ਹੋਇਆ ਸੀ ਕਿ ਉਹ ਨੰਬਰ 'ਤੇ ਨਹੀਂ ਆਇਆ ਸੀ, ਕਿਉਂਕਿ ਇਹ ਪਾਇਆ ਗਿਆ ਸੀ ਕਿ ਉਹ ਕੱਚ ਵਿੱਚ 7" ਅਤੇ 17" ਤੋਂ ਛੋਟਾ ਸੀ। x li" ਛਾਤੀ ਵਿੱਚ ਹੈ ਅਤੇ, ਇਸ ਲਈ, ਉਸਦੇ ਅਨੁਸਾਰ, ਉਸਨੇ ਪੁਲਿਸ ਸੁਪਰਡੈਂਟ, ਫਰੀਦਾਬਾਦ ਦੇ ਦਫਤਰ ਵਿੱਚ ਉਸਨੂੰ ਸਵੈ ਮਾਪਿਆ ਅਤੇ ਉਸਦਾ ਕੱਚ 5'-7" ਪਾਇਆ ਗਿਆ", ਉਹ ਯੋਗਤਾ ਦੇ ਸਾਹਮਣੇ ਸਰੀਰਕ ਟੈਸਟ ਵਿੱਚ ਫੇਲ ਹੋ ਗਿਆ। ਅਥਾਰਟੀ ਜਦੋਂ ਬੋਰਡ ਦੁਆਰਾ ਉਸ ਦਾ ਟੈਸਟ ਇੱਕ ਮਾਹਰ ਦੀ ਮੌਜੂਦਗੀ ਵਿੱਚ ਆਯੋਜਿਤ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ ਜੋ ਪੁਲਿਸ ਦਾ ਡਿਪਟੀ ਇੰਸਪੈਕਟਰ ਜਨਰਲ ਸੀ ਅਤੇ ਜੋ ਇਹ ਦੱਸਣ ਦੀ ਬਿਹਤਰ ਸਥਿਤੀ ਵਿੱਚ ਸੀ ਕਿ ਕੀ ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਸਹਾਇਕ ਸਬ-ਇੰਸਪੈਕਟਰ ਆਫ ਪੁਲਿਸ ਵਜੋਂ ਚੋਣ ਲਈ ਲੋੜੀਂਦੇ ਸਰੀਰਕ ਮਾਪਦੰਡਾਂ ਨੂੰ ਰੱਖਦਾ ਸੀ। , ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਭਰਤੀ ਬੋਰਡ ਦੁਆਰਾ ਨਿਰਧਾਰਤ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ। ਜਵਾਬਦੇਹ ਨੰਬਰ 2 ਦੁਆਰਾ ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾ ਨੂੰ ਸਹਾਇਕ ਸਬ-ਇੰਸਪੈਕਟਰ ਆਫ ਪੁਲਿਸ ਵਜੋਂ ਚੁਣਨ ਲਈ ਰੱਦ ਕਰਨ ਵਿੱਚ ਕੋਈ ਗੈਰ-ਕਾਨੂੰਨੀ ਜਾਂ ਅਨੁਚਿਤਤਾ ਨਹੀਂ ਕੀਤੀ ਗਈ ਹੈ , ਇਸ ਤੱਥ ਲਈ ਕਿ ਉਹ ਲੋੜੀਂਦੇ ਟੈਸਟ ਲਈ ਯੋਗ ਨਹੀਂ ਸੀ ਅਤੇ, ਇਸ ਲਈ, ਇੰਟਰਵਿਊ ਲਈ ਨਹੀਂ ਬੁਲਾਇਆ ਗਿਆ ਸੀ। ਇਸ ਲਈ ਉਹ ਸਹੀ ਢੰਗ ਨਾਲ ਚੁਣਿਆ ਨਹੀਂ ਜਾ ਸਕਿਆ। ਇਹ, ਪਟੀਸ਼ਨਰ, ਪਹਿਲਾਂ, ਪਦਾਰਥ ਰਹਿਤ ਹੋਣ ਕਰਕੇ, ਖਾਰਜ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਫਾਈਲ ਨੂੰ ਰਿਕਾਰਡ ਵਿੱਚ ਭੇਜ ਦਿੱਤਾ ਜਾਵੇ।

ਐਸ. ਸੀ. ਕੇ

ਮਾਨਯੋਗ ਐਨ.ਕੇ.ਸੋਢੀ, ਜੇ.

ਪੰਜਾਬ ਰਾਜ ਬਿਜਲੀ ਬੋਰਡ, - ਪਟੀਸ਼ਨਰ।

ਬਨਾਮ

ਪ੍ਰਧਾਨ ਅਫਸਰ, ਲੇਬਰ ਕੋਰਟ, ਪਟਿਆਲਾ ਅਤੇ
ਇੱਕ ਹੋਰ, - ਉੱਤਰਦਾਤਾ।

1993 ਦਾ CWP ਨੰਬਰ 5047

0 ਫਰਵਰੀ, 1995

ਪ੍ਰੋਬੇਸ਼ਨ ਆਫ ਔਫੈਡਰਜ਼ ਐਕਟ, 1958—ਐਸ.ਐਸ. 12, 4— ਸਟੈਂਡਿੰਗ ਆਰਡਰ? ਧਾਰਾ 15(2) (ਡੀ)- ਕਰਮਚਾਰੀ ਨੂੰ ਦੋਸ਼ੀ ਠਹਿਰਾਇਆ ਗਿਆ ਪਰ ਪ੍ਰੋਬੇਸ਼ਨ 'ਤੇ ਰਿਹਾ ਕੀਤਾ ਗਿਆ- । ਵਿਭਾਗੀ ਕਾਰਵਾਈਆਂ-ਨਿਯੋਕਤਾ ਨੇ ਵਿਭਾਗੀ ਤੌਰ 'ਤੇ ਉਸ ਦੇ ਖਿਲਾਫ ਕਾਰਵਾਈ ਕੀਤੀ-ਸੇਵਾਵਾਂ ਦੀ ਸਮਾਪਤੀ-ਕੀ ਸਮਾਪਤੀ ਦੁਬਾਰਾ ਕੀਤੀ ਜਾ ਸਕਦੀ ਹੈ-ਦੀ ਵੈਧਤਾ।

ਮੰਨਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਕਿ ਜਦੋਂ ਕਿਸੇ ਵਿਅਕਤੀ ਨੂੰ ਕਿਸੇ ਅਪਰਾਧ ਲਈ ਦੋਸ਼ੀ ਠਹਿਰਾਇਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਉਸ ਤੋਂ ਬਾਅਦ, ਪ੍ਰੋਬੇਸ਼ਨ 'ਤੇ ਰਿਹਾਅ ਕੀਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ, ਤਾਂ ਉਸਦੀ ਸਜ਼ਾ ਕਾਇਮ ਰਹਿੰਦੀ ਹੈ ਪਰ ਪ੍ਰੋਬੇਸ਼ਨ 'ਤੇ ਰਿਹਾਈ ਦੇ ਹੁਕਮ ਦੁਆਰਾ ਸਿਰਫ ਸਜ਼ਾ ਦੀ ਥਾਂ ਦਿੱਤੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ। ਅਨੁਭਾਗ ਐਕਟ ਦਾ 12 ਦੋਸ਼ੀ ਠਹਿਰਾਏ ਜਾਣ 'ਤੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਅਯੋਗਤਾਵਾਂ ਨੂੰ ਹਟਾਉਣ ਦਾ ਪ੍ਰਭਾਵ ਰੱਖਦਾ ਹੈ ਪਰ ਕਿਸੇ ਕਰਮਚਾਰੀ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਕਿਸੇ ਅਜਿਹੇ ਵਿਵਹਾਰ ਲਈ ਕੀਤੀ ਜਾਣ ਵਾਲੀ ਵਿਭਾਗੀ ਕਾਰਵਾਈ ਨੂੰ ਰੋਕਦਾ ਨਹੀਂ ਹੈ ਜਿਸ ਕਾਰਨ ਉਸ ਨੂੰ ਅਪਰਾਧਿਕ ਅਦਾਲਤ ਦੁਆਰਾ ਦੋਸ਼ੀ ਠਹਿਰਾਇਆ ਗਿਆ ਹੈ। ਬੋਰਡ ਲਈ ਉਸ ਦੇ ਰੁਜ਼ਗਾਰ ਨੂੰ ਨਿਯੰਤਰਿਤ ਕਰਨ ਵਾਲੇ ਨਿਯਮਾਂ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਵਿਭਾਗੀ ਤੌਰ 'ਤੇ ਕਾਰਵਾਈ ਕਰਨ ਲਈ ਖੁੱਲ੍ਹਾ ਹੈ। ਸਥਾਈ ਆਦੇਸ਼ਾਂ ਦੀ ਧਾਰਾ 15 (2) (ਡੀ) ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ, ਜੇਕਰ ਕਿਸੇ ਅਦਾਲਤ ਦੁਆਰਾ ਕਿਸੇ ਅਪਰਾਧਿਕ ਦੋਸ਼ ਵਿੱਚ ਦੋਸ਼ੀ ਠਹਿਰਾਇਆ ਗਿਆ ਸੀ ਤਾਂ ਕਰਮਚਾਰੀ ਨੂੰ ਕੋਈ ਨੋਟਿਸ ਦੇਣ ਦੀ ਲੋੜ ਨਹੀਂ ਸੀ।

(ਪਰਾ ੪)

ਅੱਗੋਂ ਇਹ ਵੀ ਮੰਨਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਕਿ ਕਿਸੇ ਕਰਮਚਾਰੀ ਦੁਆਰਾ ਅਸਲ ਵਿੱਚ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੇਵਾ ਦੀ ਮਿਆਦ ਲਈ ਲਾਭ ਤੋਂ ਇਨਕਾਰ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ ਅਤੇ, ਇਸਲਈ, ਬਰਖਾਸਤਗੀ ਦੇ ਆਦੇਸ਼ ਨੂੰ ਪਿਛਲਾ ਪ੍ਰਭਾਵੀ ਨਹੀਂ ਬਣਾਇਆ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ।

(ਪਰਾ ੨)

ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾ ਵੱਲੋਂ ਰਾਕੇਸ਼ ਗਰਗ ਐਡਵੋਕੇਟ ਸੀ .

ਸਬੀਨਾ, ਜਵਾਬਦੇਹ ਨੰਬਰ 2 ਲਈ ਐਡਵੋਕੇਟ।

ਨਿਰਣਾ

ਐਨ.ਕੇ.ਸੋਢੀ, ਜੇ.

(1) ਜਸਵੰਤ ਸਿੰਘ, ਦੂਜਾ ਉੱਤਰਦਾਤਾ (ਇਸ ਤੋਂ ਬਾਅਦ 'ਵਰਕਮੈਨ' ਕਿਹਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ) ਪੰਜਾਬ ਰਾਜ ਬਿਜਲੀ ਬੋਰਡ (ਛੋਟੇ ਤੌਰ 'ਤੇ, ਬੋਰਡ) ਨਾਲ ਵਰਕਚਾਰਜ ਦੇ ਆਧਾਰ 'ਤੇ ਟੀ-ਮੇਟ ਵਜੋਂ ਕੰਮ ਕਰ ਰਿਹਾ ਸੀ ਅਤੇ ਰੁਪਏ ਲੈ ਰਿਹਾ ਸੀ। 500 ਪ੍ਰਤੀ ਮਹੀਨਾ ਤਨਖਾਹ। ਉਸ ਵਿਰੁੱਧ ਭਾਰਤੀ ਦੰਡਾਵਲੀ ਦੀ ਧਾਰਾ 411 ਤਹਿਤ ਚੋਰੀ ਦਾ ਕੇਸ ਦਰਜ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ ਅਤੇ ਉਸ ਨੂੰ 23 ਮਈ, 1986 ਨੂੰ ਜੁਡੀਸ਼ੀਅਲ ਮੈਜਿਸਟਰੇਟ ਪਹਿਲੀ ਸ਼੍ਰੇਣੀ, ਰਾਜਪੁਰਾ ਦੀ ਅਦਾਲਤ ਨੇ ਦੋਸ਼ੀ ਠਹਿਰਾਇਆ ਸੀ। ਹਾਲਾਂਕਿ ਵਿਦਵਤਾ ਮੈਜਿਸਟਰੇਟ ਨੇ ਇਸ ਕੰਮ ਵਾਲੇ ਵਿਅਕਤੀ ਨੂੰ ਪ੍ਰੋਬੇਸ਼ਨ 'ਤੇ ਰਿਹਾਅ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਸੀ। ਪ੍ਰੋਬੇਸ਼ਨ ਆਫ ਔਫੈਂਡਰਜ਼ ਐਕਟ, 1958 (ਸੋਪ ਲਈ, 1958 ਐਕਟ) ਉਸਨੂੰ ਸ਼ਾਂਤੀ ਬਣਾਈ ਰੱਖਣ ਅਤੇ ਭਵਿੱਖ ਵਿੱਚ ਚੰਗੇ ਵਿਵਹਾਰ ਦਾ ਨਿਰਦੇਸ਼ ਦਿੰਦਾ ਹੈ। ਨਿਰਧਾਰਿਤ ਪ੍ਰੋਬੇਸ਼ਨਰੀ ਪੀਰੀਅਡ ਦੇ ਸਾਲ ਦਾ ਸੀ। ਬੋਰਡ ਦੇ ਕਾਰਜਕਾਰੀ ਇੰਜੀਨੀਅਰ, ਜੋ ਕਿ ਸਮਰੱਥ ਅਥਾਰਟੀ ਸੀ, ਨੇ ਉਸਦੀ ਸਜ਼ਾ ਅਤੇ ਉਸਦੇ ਵਿਵਹਾਰ ਨੂੰ ਨੋਟ ਕਰਨ ਤੋਂ ਬਾਅਦ, 15 - ਦਸੰਬਰ, 1986 (ਰਿੱਟ ਪਟੀਸ਼ਨ ਦੇ ਨਾਲ ਅਨੁਸੂਚੀ ਪੀ-1) ਦੇ ਆਪਣੇ ਆਦੇਸ਼ ਅਨੁਸਾਰ ਕਰਮਚਾਰੀ ਦੀਆਂ ਸੇਵਾਵਾਂ ਨੂੰ ਸਮਾਪਤ ਕਰ ਦਿੱਤਾ। . ਸਮਾਪਤੀ 24 ਸਤੰਬਰ, 1983 ਤੋਂ ਪ੍ਰਭਾਵੀ ਹੋ ਗਈ ਸੀ, ਜਿਸ ਮਿਤੀ ਨੂੰ ਕਰਮਚਾਰੀ ਨੂੰ ਮੁਅੱਤਲ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਇਸ ਸਮਾਪਤੀ ਨੇ ਇੱਕ ਉਦਯੋਗਿਕ ਵਿਵਾਦ ਨੂੰ ਜਨਮ ਦਿੱਤਾ ਅਤੇ ਇਸ ਨੂੰ ਉਦਯੋਗਿਕ ਵਿਵਾਦ ਐਕਟ, 1947 ਦੀ ਧਾਰਾ 10(1)(c) ਦੇ ਤਹਿਤ ਪ੍ਰੀਜ਼ਾਈਡਿੰਗ ਅਫਸਰ, ਲੇਬਰ ਕੋਰਟ, ਪਟਿਆਲਾ ਨੂੰ ਨਿਰਣੇ ਲਈ ਭੇਜਿਆ ਗਿਆ। ਲੇਬਰ ਕੋਰਟ ਨੇ ਸਬੂਤ ਦਰਜ ਕਰਨ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਪਾਰਟੀਆਂ ਨੇ ਮੰਨਿਆ ਕਿ ਸਮਾਪਤੀ ਦੇ ਹੁਕਮ ਨੂੰ ਪਿਛਾਖੜੀ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਨਿਰਦੇਸ਼ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਹੈ ਕਿ ਇਹ ਉਸ ਮਿਤੀ ਤੋਂ ਲਾਗੂ ਹੋਵੇਗਾ ਜਿਸ 'ਤੇ ਇਹ ਪਾਸ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਕਰਮਚਾਰੀ ਨੂੰ 24 ਸਤੰਬਰ, 1983 ਤੋਂ 15 ਦਸੰਬਰ ਤੱਕ ਦੀ ਤਨਖਾਹ ਜਾਂ ਮਿਆਦ ਦਾ ਹੱਕਦਾਰ ਠਹਿਰਾਇਆ ਗਿਆ ਸੀ, 1986. ਬਰਖਾਸਤਗੀ ਦੇ ਹੁਕਮ ਨੂੰ ਵੀ ਟਾਲ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਕਿਉਂਕਿ ਲੇਬਰ ਕੋਰਟ ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ, 1958 ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 12 ਵਿੱਚ ਸ਼ਾਮਲ ਬਾਰ ਦੇ ਮੱਦੇਨਜ਼ਰ, ਕਰਮਚਾਰੀ ਨੂੰ ਸਿਰਫ਼ ਇਸ ਲਈ ਨੌਕਰੀ ਤੋਂ ਬਰਖਾਸਤ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਸੀ ਕਿਉਂਕਿ ਉਹ ਫੌਜਦਾਰੀ ਅਦਾਲਤ ਦੁਆਰਾ ਦੋਸ਼ੀ ਠਹਿਰਾਇਆ ਗਿਆ ਸੀ। ਇਹ ਉਹ ਪੁਰਸਕਾਰ ਹੈ ਜਿਸ ਨੂੰ ਬੋਰਡ ਨੇ ਸੰਵਿਧਾਨ ਦੀ ਧਾਰਾ 226 ਦੇ ਤਹਿਤ ਦਾਇਰ ਮੌਜੂਦਾ ਪਟੀਸ਼ਨ ਵਿੱਚ ਨਕਾਰਿਆ ਹੈ।

(2) ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਦੇ ਵਿਦਵਾਨ ਵਕੀਲ ਨੇ ਅਵਾਰਡ ਦੇ ਉਸ ਹਿੱਸੇ ਨੂੰ ਗੰਭੀਰਤਾ ਨਾਲ ਚੁਣੌਤੀ ਨਹੀਂ ਦਿੱਤੀ ਹੈ ਅਤੇ ਮੇਰੇ ਵਿਚਾਰ ਅਨੁਸਾਰ ਲੇਬਰ ਕੋਰਟ ਨੇ ਇਹ ਨਿਰਦੇਸ਼ ਦਿੱਤਾ ਹੈ ਕਿ ਬਰਖਾਸਤਗੀ ਦਾ ਹੁਕਮ 15 ਦਸੰਬਰ, 1986 ਤੋਂ ਲਾਗੂ ਹੋਵੇਗਾ ਭਾਵ ਜਿਸ ਮਿਤੀ ਨੂੰ ਇਹ ਪਾਸ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ, ਨਾ ਕਿ ਪਿਛਲਾ ਦ੍ਰਿਸ਼ਟੀ ਨਾਲ। . ਹੁਣ ਤੱਕ ਇਹ ਚੰਗੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਤੈਅ ਹੋ

ਗਿਆ ਹੈ ਕਿ ਕਿਸੇ ਕਰਮਚਾਰੀ ਦੁਆਰਾ ਅਸਲ ਵਿੱਚ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੇਵਾ ਦੀ ਮਿਆਦ ਲਈ ਲਾਭ ਉਸ ਨੂੰ ਇਨਕਾਰ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ ਅਤੇ, ਇਸਲਈ, ਬਰਖਾਸਤਗੀ ਦੇ ਆਦੇਸ਼ ਨੂੰ ਪੂਰਵ-ਅਨੁਸਾਰ ਪ੍ਰਭਾਵੀ ਨਹੀਂ ਬਣਾਇਆ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਇਸ ਲਈ ਅਵਾਰਡ ਦੇ ਉਸ ਹਿੱਸੇ ਵਿੱਚ ਕੋਈ ਨੁਕਸ ਨਹੀਂ ਪਾਇਆ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ।

(3) ਮੇਰੇ ਸਾਹਮਣੇ ਇਹ ਸਵਾਲ ਜੋ ਗੰਭੀਰਤਾ ਨਾਲ ਚਰਚਾ ਦਾ ਵਿਸ਼ਾ ਬਣਿਆ ਹੋਇਆ ਹੈ ਉਹ ਇਹ ਹੈ ਕਿ ਲੇਬਰ ਕੋਰਟ ਵੱਲੋਂ ਬਰਖਾਸਤਗੀ ਦੇ ਹੁਕਮਾਂ ਨੂੰ ਰੱਦ ਕਰਨਾ ਜਾਇਜ਼ ਨਹੀਂ ਸੀ ਕਿਉਂਕਿ ਮਜ਼ਦੂਰ ਨੂੰ ਆਈਪੀਸੀ ਦੀ ਧਾਰਾ 411 ਦੇ ਤਹਿਤ ਅਪਰਾਧ ਲਈ ਦੋਸ਼ੀ ਠਹਿਰਾਇਆ ਗਿਆ ਸੀ ਅਤੇ ਸਜ਼ਾ ਭੁਗਤਣ ਲਈ ਕਹਿਣ ਦੀ ਬਜਾਏ ਉਸ ਨੂੰ ਰਿਹਾ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। 1958 ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 4 ਅਧੀਨ ਪ੍ਰੋਬੇਸ਼ਨ 'ਤੇ ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਦੇ ਵਕੀਲ ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ, ਉਸ ਦੇ ਦੋਸ਼ੀ ਠਹਿਰਾਏ ਜਾਣ ਦੇ ਮੱਦੇਨਜ਼ਰ, ਪੰਜਾਬ ਰਾਜ ਬਿਜਲੀ ਬੋਰਡ ਕਰਮਚਾਰੀ (ਸਜ਼ਾ ਅਤੇ ਅਪੀਲ) ਨਿਯਮ, 1971 ਦੇ ਨਿਯਮ 14(1) ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ ਕਰਮਚਾਰੀ ਦੀਆਂ ਸੇਵਾਵਾਂ ਨੂੰ ਖਤਮ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਸ਼੍ਰੀਮਤੀ ਸਬੀਨਾ, ਦੂਜੇ ਪਾਸੇ, ਕਰਮਚਾਰੀ ਦੀ ਤਰਫੋਂ ਪੇਸ਼ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਕਿ ਕਰਮਚਾਰੀ ਦੀਆਂ ਸੇਵਾਵਾਂ ਸਿਰਫ ਇਸ ਲਈ ਆਪਣੇ ਆਪ ਖਤਮ ਨਹੀਂ ਕੀਤੀਆਂ ਜਾ ਸਕਦੀਆਂ ਕਿਉਂਕਿ ਕਰਮਚਾਰੀ ਨੂੰ ਫੌਜਦਾਰੀ ਅਦਾਲਤ ਦੁਆਰਾ ਦੋਸ਼ੀ ਠਹਿਰਾਇਆ ਗਿਆ ਸੀ ਅਤੇ ਬੋਰਡ ਲਈ ਉਸ ਦੀਆਂ ਸੇਵਾਵਾਂ ਖਤਮ ਕਰਨ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਵਿਭਾਗੀ ਜਾਂਚ ਕਰਵਾਉਣੀ ਜ਼ਰੂਰੀ ਸੀ। .

(4) ਮੈਂ ਧਿਰਾਂ ਦੇ ਵਕੀਲ ਨੂੰ ਸੁਣਿਆ ਹੈ ਅਤੇ ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾ ਦੇ ਵਕੀਲ ਦੁਆਰਾ ਪੇਸ਼ ਕੀਤੀ ਗਈ ਦਲੀਲ ਵਿੱਚ ਯੋਗਤਾ ਲੱਭੀ ਹੈ। ਇਹ ਸਪੱਸ਼ਟ ਨਹੀਂ ਹੈ ਕਿ ਕਰਮਚਾਰੀ ਨੂੰ ਆਈਪੀਸੀ ਦੀ ਧਾਰਾ 411 ਦੇ ਤਹਿਤ ਦੋਸ਼ੀ ਠਹਿਰਾਇਆ ਗਿਆ ਸੀ ਅਤੇ 1958 ਦੇ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 4 ਦੇ ਤਹਿਤ ਪ੍ਰੋਬੇਸ਼ਨ 'ਤੇ ਰਿਹਾ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਜਦੋਂ ਕਿਸੇ ਵਿਅਕਤੀ ਨੂੰ ਕਿਸੇ ਅਪਰਾਧ ਲਈ ਦੋਸ਼ੀ ਠਹਿਰਾਇਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਉਸ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਓਨ ਪ੍ਰੋਬੇਸ਼ਨ 'ਤੇ ਰਿਹਾਅ ਕੀਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ, ਤਾਂ ਉਸਦੀ ਸਜ਼ਾ ਕਾਇਮ ਰਹਿੰਦੀ ਹੈ ਪਰ ਪ੍ਰੋਬੇਸ਼ਨ 'ਤੇ ਰਿਹਾਈ ਦੇ ਆਦੇਸ਼ ਦੁਆਰਾ ਸਿਰਫ ਸਜ਼ਾ ਨੂੰ ਬਦਲਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। 1958 ਐਕਟ ਦਾ ਸੈਕਸ਼ਨ 12 ਜੋ ਕਿਸੇ ਦੋਸ਼ ਦੇ ਨਾਲ ਜੁੜੀਆਂ ਅਯੋਗਤਾਵਾਂ ਨੂੰ ਹਟਾਉਣ ਨਾਲ ਸੰਬੰਧਿਤ ਹੈ, ਇਹ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕਰਦਾ ਹੈ ਕਿ ਕਿਸੇ ਹੋਰ ਕਾਨੂੰਨ ਵਿੱਚ ਸ਼ਾਮਲ ਕੁਝ ਵੀ ਹੋਣ ਦੇ ਬਾਵਜੂਦ, ਕਿਸੇ ਅਪਰਾਧ ਲਈ ਦੋਸ਼ੀ ਪਾਇਆ ਗਿਆ ਅਤੇ ਧਾਰਾ 4 ਦੇ ਅਧੀਨ ਨਜ਼ਿਠਿਆ ਗਿਆ ਵਿਅਕਤੀ ਦੋਸ਼ੀ ਠਹਿਰਾਏ ਜਾਣ ਨਾਲ ਅਯੋਗਤਾ ਦਾ ਸਾਹਮਣਾ ਨਹੀਂ ਕਰੇਗਾ। ਅਜਿਹੇ ਕਾਨੂੰਨ ਦੇ ਅਧੀਨ ਇੱਕ ਜੁਰਮ। ਅਜਿਹੇ ਕਾਨੂੰਨ ਹਨ ਜੋ ਅਯੋਗਤਾ ਲਾਗੂ ਕਰਦੇ ਹਨ ਇੱਕ ਦੋਸ਼ੀ ਵਿਅਕਤੀ। ਸੈਕਸ਼ਨ 12 ਉਹਨਾਂ ਕਾਨੂੰਨਾਂ ਦੇ ਅਧੀਨ ਉਹਨਾਂ ਅਯੋਗਤਾਵਾਂ ਨੂੰ ਹਟਾਉਣ ਦਾ ਪ੍ਰਭਾਵ ਰੱਖਦਾ ਹੈ ਪਰ ਕਿਸੇ ਕਰਮਚਾਰੀ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਇੱਕ ਵਿਵਹਾਰ ਲਈ ਮਾਨਸਿਕ ਕਾਰਵਾਈ ਨੂੰ ਰੋਕਦਾ ਨਹੀਂ ਹੈ ਜਿਸ ਕਾਰਨ ਉਸਨੂੰ ਅਪਰਾਧਿਕ ਅਦਾਲਤ ਦੁਆਰਾ ਦੋਸ਼ੀ ਠਹਿਰਾਇਆ ਗਿਆ ਹੈ। ਮੌਜੂਦਾ ਕੇਸ ਵਿੱਚ, ਕਰਮਚਾਰੀ ਨੂੰ ਇੱਕ ਫੌਜਦਾਰੀ ਅਦਾਲਤ ਦੁਆਰਾ ਦੋਸ਼ੀ ਠਹਿਰਾਇਆ ਗਿਆ ਸੀ ਅਤੇ ਇਹ ਬੋਰਡ ਲਈ ਉਸਦੇ

ਰੁਜ਼ਗਾਰ ਨੂੰ ਨਿਯੰਤਰਿਤ ਕਰਨ ਵਾਲੇ ਨਿਯਮਾਂ ਦੇ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਵਿਭਾਗੀ ਤੌਰ 'ਤੇ ਕਾਰਵਾਈ ਕਰਨ ਲਈ ਖੁੱਲ੍ਹਾ ਸੀ। ਸਥਾਈ ਆਦੇਸ਼ਾਂ ਦੀ ਧਾਰਾ 15(2)(d) ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ, ਜੇਕਰ ਕਿਸੇ ਅਦਾਲਤ ਦੁਆਰਾ ਕਿਸੇ ਅਪਰਾਧਿਕ ਦੋਸ਼ ਵਿੱਚ ਉਸਨੂੰ ਦੋਸ਼ੀ ਠਹਿਰਾਇਆ ਗਿਆ ਸੀ, ਤਾਂ ਕੀੜੇ ਨੂੰ ਨੋਟਿਸ ਦੇਣ ਦੀ ਲੋੜ ਨਹੀਂ ਸੀ। ਇਸ ਲਈ, ਲੇਬਰ ਕੋਰਟ ਨੂੰ ਬਰਖਾਸਤਗੀ ਦੇ ਹੁਕਮਾਂ ਨੂੰ ਪਾਸੇ ਕਰਨ ਅਤੇ 1958 ਦੇ ਐਕਟ ਦੇ ਸੈਕਸ਼ਨ 12 ਦੇ ਉਪਬੰਧਾਂ 'ਤੇ ਇਸ ਦੁਆਰਾ ਰੱਖੀ ਗਈ ਨਿਰਭਰਤਾ ਨੂੰ ਰੱਦ ਕਰਨਾ ਜਾਇਜ਼ ਨਹੀਂ ਸੀ: ਟੀ. ਇਸ ਪਟੀਸ਼ਨ ਵਿੱਚ ਉਠਾਇਆ ਗਿਆ ਸਵਾਲ ਇੰਟੈਗਰਾ ਦਾ ਨਹੀਂ ਹੈ ਅਤੇ ਯੂਨੀਅਨ ਆਫ ਇੰਡੀਆ ਅਤੇ ਹੋਰ ਬਨਾਮ ਬਖਸ਼ੀ ਰਾਮ (1) ਵਿੱਚ ਸੁਪਰੀਮ ਕੋਰਟ ਦੇ ਲਾਰਡਸ਼ਿਪ ਦੁਆਰਾ ਅਧਿਕਾਰਤ ਤੌਰ 'ਤੇ ਨਿਪਟਾਇਆ ਗਿਆ ਹੈ, ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਇਹ ਹੇਠਾਂ ਦਿੱਤੇ ਅਨੁਸਾਰ ਰੱਖਿਆ ਗਿਆ ਸੀ: -

“ਅਪਰਾਧਿਕ ਮੁਕੱਦਮੇ ਵਿੱਚ ਦੋਸ਼ੀ ਠਹਿਰਾਉਣਾ ਇੱਕ ਚੀਜ਼ ਹੈ ਅਤੇ ਸਜ਼ਾ ਹੋਰ ਹੈ। ਦੁਰਵਿਹਾਰ ਲਈ ਵਿਭਾਗੀ ਸਜ਼ਾ ਅਜੇ ਤੀਜੀ ਸਜ਼ਾ ਹੈ। ਅਦਾਲਤ ਐਕਟ ਦੇ ਸੈਕਸ਼ਨ 3 ਅਤੇ 4 ਦੇ ਉਪਬੰਧਾਂ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਕਰਦੇ ਹੋਏ ਦੋਸ਼ੀ ਠਹਿਰਾਉਣ ਨਾਲ ਨਜਿੱਠਦੀ ਨਹੀਂ ਹੈ; ਇਹ ਸਿਰਫ ਉਸ ਸਜ਼ਾ ਨਾਲ ਸੰਬੰਧਿਤ ਹੈ ਜੋ ਅਪਰਾਧੀ ਨੂੰ ਭੁਗਤਣੀ ਪੈਂਦੀ ਹੈ। ਅਦਾਲਤ ਅਪਰਾਧੀ ਨੂੰ ਸਜ਼ਾ ਦੇਣ ਦੀ ਬਜਾਏ ਚੰਗੇ ਆਚਰਣ ਦੀ ਜਾਂਚ 'ਤੇ ਰਿਹਾਅ ਕਰ ਦਿੰਦੀ ਹੈ। ਹਾਲਾਂਕਿ, ਦ੍ਰਿੜਤਾ ਅਫੂਤ ਰਹਿੰਦੀ ਹੈ ਅਤੇ ਸਜ਼ਾ ਦਾ ਕਲੰਕ ਨਹੀਂ ਮਿਟਦਾ। ਵਿਭਾਗੀ ਕਾਰਵਾਈਆਂ ਵਿੱਚ ਅਪਰਾਧੀ ਨੂੰ ਆਚਰਣ ਦੇ ਆਧਾਰ 'ਤੇ ਬਰਖਾਸਤ ਜਾਂ ਹਟਾਇਆ ਜਾਂ ਰੈੱਕ ਵਿੱਚ ਘਟਾਇਆ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ ਜਿਸ ਕਾਰਨ ਉਸ ਨੂੰ ਅਪਰਾਧਿਕ ਦੋਸ਼ ਵਿੱਚ ਦੋਸ਼ੀ ਠਹਿਰਾਇਆ ਗਿਆ ਹੈ।

ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 12 ਵਿਭਾਗ ਨੂੰ ਕਾਨੂੰਨ ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ ਅਪਰਾਧ ਜਾਂ ਉਸ ਦੇ ਦੋਸ਼ੀ ਠਹਿਰਾਏ ਜਾਣ ਵਾਲੇ ਦੁਰਵਿਹਾਰ ਲਈ ਕਾਰਵਾਈ ਕਰਨ ਤੋਂ ਨਹੀਂ ਰੋਕਦੀ। ਸੈਕਸ਼ਨ ਦਾ ਉਦੇਸ਼ ਵਿਅਕਤੀ ਨੂੰ ਵਿਭਾਗੀ ਸਜ਼ਾ ਤੋਂ ਮੁਕਤ ਕਰਨਾ ਨਹੀਂ ਸੀ। ਇਸਲਈ, ਉਸ ਦੀ ਸਜ਼ਾ ਦੇ ਮੱਦੇਨਜ਼ਰ ਜਿਸ ਸੇਵਾ ਤੋਂ ਉਸਨੂੰ ਹਟਾ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ, ਵਿੱਚ ਬਹਾਲ ਕਰਨ ਦਾ ਸਵਾਲ ਪੈਦਾ ਨਹੀਂ ਹੁੰਦਾ। ਇਹ ਸੈਕਸ਼ਨ 12 ਦੀ ਸ਼ਬਦਾਵਲੀ ਤੋਂ ਸਪੱਸ਼ਟ ਜਾਪਦਾ ਹੈ।”

(5) ਸ਼੍ਰੀਮਤੀ ਸ਼੍ਰੀਮਤੀ>ਮੈਂ ਸਬੀਨਾ, ਮਹੇਵੇਰ, ਸ਼ੰਕਰ ਦਾਸ ਬਨਾਮ ਭਾਰਤ ਯੂਨੀਅਨ ਅਤੇ ਹੋਰਾਂ (2) ਵਿੱਚ ਸੁਪਰੀਮ ਕੋਰਟ ਦੇ ਫੈਸਲੇ 'ਤੇ ਭਰੋਸਾ ਕਰਦੇ ਹਾਂ।

(1) ਏਆਈਆਰ 199 (1 SC 987.

(2) ਏਆਈਆਰ 1985 ਐਸਸੀ 772,

ਉਸ ਕੇਸ ਵਿੱਚ, ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਦਿੱਲੀ ਦੁੱਧ ਸਪਲਾਈ ਯੋਜਨਾ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਕੈਸ਼ ਕਲਰਕ ਸੀ ਅਤੇ ਉਸ ਉੱਤੇ 10000 ਰੁਪਏ ਦੀ ਰਕਮ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਵਿਸ਼ਵਾਸ ਦੀ ਉਲੰਘਣਾ ਕਰਨ ਦਾ

ਮੁਕੱਦਮਾ ਚਲਾਇਆ ਗਿਆ ਸੀ। 500. ਉਸਨੇ ਉਸ ਰਕਮ ਦਾ ਭੁਗਤਾਨ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਅਤੇ ਦੋਸ਼ ਲਈ ਦੋਸ਼ੀ ਮੰਨਿਆ। ਉਸ ਨੂੰ ਆਈਪੀਸੀ ਦੀ ਧਾਰਾ 409 ਦੇ ਤਹਿਤ ਮੈਜਿਸਟ੍ਰੇਟ ਦੁਆਰਾ ਦੋਸ਼ੀ ਠਹਿਰਾਇਆ ਗਿਆ ਸੀ ਅਤੇ 1958 ਦੇ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 4 ਦੇ ਤਹਿਤ ਪ੍ਰੋਬੇਸ਼ਨ 'ਤੇ ਰਿਹਾਅ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਇਸ ਤੋਂ ਬਾਅਦ, ਸਰਕਾਰ ਨੇ ਉਸ ਦੇ ਦੋਸ਼ੀ ਹੋਣ ਦੇ ਮੱਦੇਨਜ਼ਰ ਉਸ ਨੂੰ ਨੌਕਰੀ ਤੋਂ ਬਰਖਾਸਤ ਕਰ ਦਿੱਤਾ। ਡਿਸ ਮਿਸਲ ਨੂੰ ਚੁਣੌਤੀ ਦੇਣ ਵਾਲਾ ਉਸਦਾ ਮੁਕੱਦਮਾ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਤੱਕ ਖਾਰਜ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਉਸ ਕੇਸ ਦੇ ਅਜੀਬ-ਗਰੀਬ ਹਾਲਾਤਾਂ ਦਾ ਨੋਟਿਸ ਲੈਂਦਿਆਂ, ਸੁਪਰੀਮ ਕੋਰਟ ਦੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਲਾਰਡਸ਼ਿਪਾਂ ਨੇ ਦੇਖਿਆ ਕਿ ਸਰਕਾਰ ਨੂੰ ਉਚਿਤ ਜੁਰਮਾਨੇ ਵੱਲ ਧਿਆਨ ਦਿੱਤੇ ਬਿਨਾਂ ਮਜ਼ਦੂਰ ਦੀਆਂ ਸੇਵਾਵਾਂ ਨੂੰ ਖਤਮ ਕਰਨਾ ਜਾਇਜ਼ ਨਹੀਂ ਸੀ। ਇਹ ਉਹਨਾਂ ਅਜੀਬ ਹਾਲਾਤਾਂ ਦੇ ਕਾਰਨ ਸੀ ਕਿ ਸਮਾਪਤੀ ਦੇ ਆਦੇਸ਼ ਨੂੰ ਸਨਕੀ ਦੱਸਿਆ ਗਿਆ ਸੀ। ਮੌਜੂਦਾ ਕੇਸ ਵਿੱਚ, ਸਮਰੱਥ ਅਥਾਰਟੀ ਨੇ ਮਾਮਲੇ ਦੇ ਸਾਰੇ ਸਬੰਧਤ ਪਹਿਲੂਆਂ 'ਤੇ ਧਿਆਨ ਦਿੱਤਾ ਹੈ ਅਤੇ ਉਸ ਦੇ ਦੋਸ਼ੀ ਠਹਿਰਾਏ ਜਾਣ ਦੇ ਨਾਲ-ਨਾਲ ਉਸ ਦੇ ਵਿਵਹਾਰ ਨੂੰ ਧਿਆਨ ਵਿੱਚ ਰੱਖਦੇ ਹੋਏ, ਜਿਸ ਕਾਰਨ ਉਸ ਨੂੰ ਦੋਸ਼ੀ ਠਹਿਰਾਇਆ ਗਿਆ ਸੀ, ਉਸ ਦੀਆਂ ਸੇਵਾਵਾਂ ਖਤਮ ਕਰ ਦਿੱਤੀਆਂ ਗਈਆਂ ਹਨ।

ਜ ਨਤੀਜੇ ਵਿੱਚ, ਰਿੱਟ ਪਟੀਸ਼ਨ ਨੂੰ ਮਨਜ਼ੂਰੀ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਹੈ, ਲੇਬਰ ਕੋਰਟ ਦੇ ਪਾਈਮਪਗ ਅਵਾਰਡ ਨੂੰ ਪਾਸੇ ਰੱਖਿਆ ਗਿਆ ਹੈ ਅਤੇ ਸਮਰੱਥ ਅਥਾਰਟੀ ਦੁਆਰਾ ਪਾਸ ਕੀਤੇ ਗਏ ਬਰਖਾਸਤਗੀ ਦੇ ਆਦੇਸ਼ ਨੂੰ ਬਰਕਰਾਰ ਰੱਖਿਆ ਗਿਆ ਹੈ। ਖਰਚਿਆਂ ਬਾਰੇ ਕੋਈ ਆਦੇਸ਼ ਨਹੀਂ ਹੈ।

ਐਸ.ਸੀ.ਕੇ

ਡਿਸਕਲੇਮਰ:- ਸਥਾਨਕ ਭਾਸ਼ਾ ਵਿੱਚ ਅਨੁਵਾਦ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਨਿਰਣਾ ਕੇਵਲ ਮੁਕੱਦਮੇਬਾਜ਼ਾਂ ਲਈ ਉਹਨਾਂ ਦੀ ਆਪਣੀ ਭਾਸ਼ਾ ਵਿੱਚ ਸਮਝਣ ਤੱਕ ਹੀ ਸੀਮਤ ਹੈ ਅਤੇ ਇਸਦਾ ਕਿਸੇ ਹੋਰ ਉਦੇਸ਼ ਲਈ ਇਸਤੇਮਾਲ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ। ਸਾਰੇ ਵਿਹਾਰਕ ਅਤੇ ਅਧਿਕਾਰਤ ਮੰਤਵਾਂ ਲਈ, ਨਿਆਂ ਨਿਰਣੇ ਦਾ ਅੰਗਰੇਜ਼ੀ ਸੰਸਕਰਣ-ਪ੍ਰਮਾਣਿਕ ਹੋਵੇਗਾ ਅਤੇ ਅਮਲ ਲਾਗੂ ਕਰਨ ਲਈ ਇਸ ਨੂੰ ਤਰਜੀਹ ਦਿੱਤੀ ਜਾਵੇਗੀ।

ਡੋਲਮਿਨ

ਮਾਨਯੋਗ ਆਰ. ਪੀ. ਸੇਠੀ ਅਤੇ ਐਸ. ਐਸ ਸੁਧਾਲਵਾਰ, ਜੇ. ਜੇ.

ਮਹਾਰਿਸ਼ੀ ਦਯਾਨੰਦ ਯੂਨੀਵਰਸਿਟੀ, ਰੋਹਤਕ ਆਪਣੇ
ਰਜਿਸਟਰਾਰ ਅਤੇ ਕਿਸੇ ਹੋਰ ਰਾਹੀਂ,— ਪਟੀਸ਼ਨਰ।

ਬਨਾਮ

ਨਿਤਾਸ਼ਾ ਪਾਲ ਅਤੇ ਹੋਰ, - ਜਵਾਬਦੇਹ।

1994 ਦਾ LPA 212

23 ਫਰਵਰੀ, 1995

ਲੈਟਰਸ ਪੇਟੈਂਟ ਅਪੀਲ, 1919— ਕਲਾਜ਼ X — ਦਾਖਲਾ—ਮਾਈਗ੍ਰੇਸ਼ਨ ਮੰਗੀ—
ਯੂਨੀਵਰਸਿਟੀ ਨੂੰ ਪਟੀਸ਼ਨਰਾਂ ਲਈ ਵਾਧੂ ਸੀਟਾਂ ਬਣਾਉਣ ਦਾ ਨਿਰਦੇਸ਼ — ਅਜਿਹੇ ਆਦੇਸ਼ ਨੂੰ
ਬਰਕਰਾਰ ਨਹੀਂ ਰੱਖਿਆ ਜਾ ਸਕਦਾ ਕਿਉਂਕਿ ਅਦਾਲਤ ਕੋਲ ਸੀਟਾਂ ਬਣਾਉਣ ਦਾ ਕੋਈ
ਅਧਿਕਾਰ ਖੇਤਰ ਨਹੀਂ ਹੈ।

ਨੇ ਕਿਹਾ ਕਿ ਰਿੱਟ ਪਟੀਸ਼ਨਰਾਂ ਨੂੰ ਵਧੇਰੇ ਸੀਟਾਂ ਬਣਾ ਕੇ ਦਾਖਲ ਕਰਨ ਦੇ ਦਿੱਤੇ ਨਿਰਦੇਸ਼ ਨੂੰ
ਬਰਕਰਾਰ ਨਹੀਂ ਰੱਖਿਆ ਜਾ ਸਕਦਾ ਕਿਉਂਕਿ ਅਦਾਲਤ ਕੋਲ ਅਜਿਹੇ ਵਿਅਕਤੀਆਂ ਦੀ
ਰਿਹਾਇਸ਼ ਲਈ ਵਾਧੂ ਸੀਟਾਂ ਬਣਾਉਣ ਦਾ ਨਿਰਦੇਸ਼ ਦੇਣ ਦਾ ਅਧਿਕਾਰ ਖੇਤਰ ਨਹੀਂ ਹੈ ਜੋ ਰਿੱਟ
ਪਟੀਸ਼ਨਰਾਂ ਰਾਹੀਂ ਅਦਾਲਤ ਤੱਕ ਪਹੁੰਚ ਕਰਦੇ ਹਨ। ਹੋਰ ਹੋਣਹਾਰ ਉਮੀਦਵਾਰ ਹੋਣ ਦੀ
ਸੰਭਾਵਨਾ ਹੈ